

Vergaderjaar 2007–2008 A

31 222 (R 1832)

Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van de Nederlandse Antillen, en de Regering van Australië inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen; Canberra, 1 maart 2007 (Trb. 2007, 90 en 143)

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 september 2007

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 28 september 2007.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 28 oktober 2007.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 1 maart 2007 te Canberra totstandgekomen verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van de Nederlandse Antillen, en de Regering van Australië inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen (Trb. 2007, 90 en 143).

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 28 september 2007 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen

Toelichtende nota

I. Inleiding

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vijfde lid jo vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het onderhavige verdrag is tot stand gekomen na onderhandelingen tussen de fiscale autoriteiten van de Nederlandse Antillen en Australië. Het verzoek tot onderhandelen kwam van de Australische autoriteiten. De Nederlandse Antillen hebben zich internationaal tegenover de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) gecommitteerd om te voldoen aan de door de OESO gestelde normen van transparantie en uitwisseling van fiscale gegevens.

II. Artikelsgewijze toelichting

Het verdrag bevat bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van fiscale gegevens die relevant kunnen zijn voor het heffen van belastingen, invordering, opsporing en vervolging van fiscale vergrijpen.

Het doel van de uitwisseling op grond van het verdrag is te komen tot een evenwichtige en rechtvaardige belastingheffing van een ingezetene of een onderdaan van de Nederlandse Antillen of Australië. Voor het verdrag heeft de modeltekst «Agreement on Exchange of Information on Tax Matters» van de OESO (www.oecd.org) als basis gediend. Een soortgelijk verdrag is reeds eerder ten behoeve van de Nederlandse Antillen gesloten, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika (Washington, 17 april 2002; Trb. 2002, 102).

Hoewel in het verdrag de regeringen als partijen worden genoemd, zal het uiteraard tussen het Koninkrijk der Nederlanden, voor wat betreft de Nederlandse Antillen, en Australië gelden.

Artikel 1

Dit artikel beschrijft het doel en het toepassingsgebied van het verdrag. De partijen verbinden zich tot het uitwisselen van informatie omtrent fiscale gegevens, die enige mate van voorzienbare relevantie (zie tevens artikel 5, vijfde lid) vertonen. De maatstaf van «voorzienbare relevantie» wordt gehanteerd om te garanderen dat verzoeken niet worden afgewezen in gevallen waarbij het belang van de informatie voor het onderzoek pas na ontvangst van deze informatie kan worden vastgesteld.

Artikel 2

Van een aangezochte partij kan geen informatie verlangd worden waarover de autoriteiten niet beschikken of die niet in bezit of beheer is bij personen binnen de territoriale jurisdictie.

Artikel 3

Dit artikel bevat de gangbare identificatie van de belastingwetten van de Nederlandse Antillen en Australië, waarop het verdrag van toepassing is.

Artikel 4

In dit artikel worden de in het verdrag gehanteerde begrippen gedefinieerd.

De onderdelen b en c van het eerste lid bevatten een omschrijving van het grondgebied waarop het verdrag van toepassing is.

Onder *letter l* wordt de betekenis van het woord «person» gegeven. De definitie is zeer ruim geformuleerd. Door het gebruik maken van het woord «includes» wordt aangegeven dat het verdrag ook ziet op enig andere organisatorische structuur, zoals de trust en de maatschap.

Artikel 5

Op basis van het *eerste lid* geldt dat er sprake is van een zeer ruime uitwisseling van fiscale gegevens. Deze uitwisseling ziet namelijk op alle in artikel 1 genoemde onderdelen. De uitwisseling ziet niet alleen toe op de verzekering van belastingheffing, maar ook op de invordering, de opsporing en vervolging van fiscale vergrijpen. In de praktijk zou de verplichting om gegevens te verschaffen kunnen leiden tot het overdragen van stukken. In dat geval zal bij ieder afzonderlijk verzoek afspraken worden gemaakt over de teruggave ervan.

Hiertoe bevat artikel 62 van de Nederlands-Antilliaanse Landsverordening van 3 augustus 2001, houdende algemene bepalingen van formeel recht (Algemene Landsverordening Landsbelastingen, P.B. 2001, no. 89), een regeling met betrekking tot de rechtsbescherming van degenen van wie inlichtingen worden verlangd. Op grond van dit artikel dient aan het verzoek om inlichtingen een ministerieel besluit ten grondslag te liggen en is tegen dat besluit beroep mogelijk bij de Raad van Beroep in Belastingzaken.

Het *tweede lid* geeft aan dat, indien de voorhanden zijnde informatie niet voldoende is om aan het verzoek om informatie te voldoen, de verplichting bestaat om de gevraagde informatie door middel van alle relevante methoden van informatievergaring te verschaffen. De mogelijkheid hiertoe dient te bestaan, ondanks het feit dat de aangezochte staat zulke informatie niet nodig mocht hebben voor eigen belastingdoeleinden. Gedacht kan worden aan onder andere het toepassen van dwangmaatregelen. Van belang is om op te merken dat het Koninkrijk partij is bij het op 4 november 1950 te Rome totstandgekomen Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Trb. 1951, 154). In het eerste lid van artikel 6 van dat verdrag is de regel vervat dat niemand aan zijn eigen veroordeling hoeft mee te werken. Ingevolge die bepaling zullen, voor wat betreft de Nederlandse Antillen, de bijeengebrachte gegevens in beginsel niet gebruikt worden in een eventueel strafproces tegen degene van wie de informatie afkomstig is.

Het *derde lid* bevat de mogelijkheid voor de verzoekende partij om, met het oog op bewijsvoeringvereisten, de uit te wisselen informatie aan te vragen in een bepaalde vorm, die valt binnen de mogelijkheden geregeld onder de wetten van de aangezochte partij. Indien de gevraagde vorm niet is toegestaan onder de nationale wetten van de aangezochte partij, kan deze weigeren de informatie in genoemde vorm te verschaffen. Dit ontheft de aangezochte partij echter niet van zijn verplichting de informatie, zij het in een andere vorm, te verschaffen.

Krachtens het *vierde lid* hebben de partijen de plicht ervoor zorg te dragen dat hun competente autoriteiten, voor de doeleinden zoals vermeld in artikel 1, bevoegd zijn informatie te ontvangen en uit te wisselen betreffende financiële instellingen, gevolmachtigden, zaakwaarnemers en agenten, alsmede informatie betreffende eigendomsrechten op een rechtspersoon.

Het *vijfde lid* bevat de plicht van de verzoekende partij om bij het indienen van het verzoek een aantal gegevens te overhandigen. Door het verstrekken van deze gedetailleerde gegevens zal de voorzienbare relevantie van de aanvraag worden aangetoond.

Het *zesde lid* ziet toe op een snelle uitwisseling van informatie tussen partijen. Teneinde dit te kunnen bewerkstelligen zal de aangezochte partij, binnen 60 dagen na ontvangst, de bevoegde autoriteiten van de verzoekende partij in kennis te stellen van de ontvangst van het verzoek dan wel het ontbreken van enige gegevens in het verzoek. Indien de aangevraagde

informatie om welke reden dan ook niet voorhanden is of niet uitgewisseld kan worden, is de aangezochte partij gehouden dit binnen 90 dagen aan de verzoekende partij mede te delen.

Artikel 6

Dit artikel regelt de bevoegdheid van de aangezochte partij voor het toelaten van buitenlandse ambtenaren tot het eigen grondgebied voor het verrichten van boekenonderzoek en het interviewen van (natuurlijke) personen. Degenen die bij het onderzoek betrokken worden dienen wel hun schriftelijke toestemming te verlenen.

In artikel 63, tweede lid, van de genoemde Landsverordening is de bevoegdheid van de Minister van Financiën geregeld regels te stellen voor de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de andere staat op het grondgebied van de Nederlandse Antillen in verband met een onderzoek ten behoeve van de verstrekking van inlichtingen aan de bevoegde autoriteiten van die andere staat. De leiding over de te voeren interviews en boekenonderzoeken blijft desondanks in handen van de binnenlandse bevoegde autoriteit.

Artikel 7

Het artikel bevat een aantal beperkingen op de verplichting tot het vergaren en uitwisselen van informatie. Dit betekent dat partijen geen maatregelen hoeven te nemen die in strijd zijn met de nationale wetgeving of administratieve praktijk en/ of openbare orde.

Zo beperkt het derde lid de verplichting tot het vergaren en uitwisselen van informatie ten aanzien van de vertrouwelijke communicatie tussen bijvoorbeeld een advocaat en zijn cliënt. In dit verband wordt verwezen naar artikel 46, tweede lid, van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen op basis waarvan enkele beroepsgroepen zich kunnen beroepen op hun geheimhoudingsplicht.

Artikel 8

In dit artikel wordt aangegeven, dat de confidentiële behandeling van de verkregen informatie geschiedt overeenkomstig de wet- en regelgeving van de partij, die de informatie heeft aangevraagd.

Artikel 9

Dit artikel regelt de verdeling van de kosten verbonden aan de uitwisseling van informatie. Hierbij geldt als hoofdregel dat de aangezochte partij de kosten die zouden opkomen bij de normale toepassing van de nationale belastingwetten zelf moet dragen. Kosten die de aangezochte partij moet maken voor het specifiek voldoen aan de eisen van de verzoekende partij, worden door de laatstgenoemde vergoed.

De fiscale autoriteiten hebben afgesproken het begrip «buitengewone kosten» nader uit te werken en een consultatieprocedure vast te leggen voor gevallen waarin deze buitengewone kosten de US \$ 1000,- (duizend Amerikaanse dollars) te boven gaan. Daarnaast wordt ook voorzien in een consultatieprocedure in het geval dat de bevoegde autoriteit van de Nederlandse Antillen het moeilijk of onmogelijk acht om te voldoen aan één of meerdere verzoeken van de bevoegde autoriteit van Australië vanwege beperkte mankracht of beperkte financiële middelen. In laatstgenoemde gevallen kan, mits hieromtrent onderlinge overeenstemming is bereikt, worden bepaald dat de Australische belastingdienst de kosten, verband houdende met de voldoening aan één of meerdere verzoeken zal dragen.

Artikel 10

Dit artikel bevat de verplichting de nodige wetswijzigingen te realiseren vóór inwerkingtreding van het verdrag, teneinde aan de voorwaarden van

het verdrag te kunnen voldoen en er uitvoering aan te kunnen geven. De Nederlandse Antillen overwegen in hoeverre de huidige uitvoeringsvoorschriften wijzigingen dan wel aanvulling behoeven ter uitvoering van dit verdrag. De Nederlandse Antillen streven ernaar de aanpassing van de uitvoeringsvoorschriften zo spoedig mogelijk gereed te hebben en in elk geval vóór de inwerkingstelling van dit verdrag.

III. Koninkrijkspositie

Het verdrag zal, voor wat betreft het Koninkrijk der Nederlanden, uitsluitend voor de Nederlandse Antillen gelden.

De minister van Buitenlandse Zaken,
M. J. M. Verhagen